

[Ministeren for offentlige arbejder]

Når det så er sagt, vil jeg gerne føje til, at det drejer sig jo først og fremmest om at få post- og telegrafvæsenet til at fungere på en bedre måde, end tilfældet er i dag; det har jeg også selv tilkendegivet i min redegørelse. Med baggrund heri synes jeg også, at vi her i det høje ting må have en fælles interesse i at trække på samme hammel. Hvis man har en fælles interesse heri, mener jeg, at man skal være meget, meget forsigtig med at fremføre kritiske bemærkninger af den art med adresse til postvæsenets medarbejdere.

Jeg tror, der derimod kan være langt mere behov for – enkelte ordførere har også i dag berørt denne side af sagen – at vi bliver noget mere optaget af på en eller anden måde at få de erfaringer, som man sidder med på gulvet på postvæsenets mange arbejdspladser landet over, på en bedre måde, end tilfældet er i dag, kanaliseret op i postvæsenets øverste ledelse. Jeg tror, der her er et og andet, som i den kommende tid har krav på mere opmærksomhed.

Det kunne vel så være meget passende, om jeg i fortsættelse heraf gjorde nogle bemærkninger vedrørende spørgsmålet om en bedre kontakt eller en eller anden form for dialog mellem postvæsenet og postvæsenets kunder. Jeg noterer mig, at der i denne forbindelse ikke har været talt om et postråd. Samtidig vil jeg gerne tilkendegive, at spørgsmålet om oprettelse af et eventuelt postråd heller ikke er nævnt i min redegørelse. Men selv om man ikke får et egentligt postråd, hvad jeg ikke skal opfordre til, synes jeg nok, at vi må have en fælles interesse i, at der bliver en bedre kontakt mellem postvæsenet og dets kunder.

Og så et par bemærkninger i anledning af hr. Glensgårds ordførertale. Jeg må vel nok erkende – hvis jeg ellers forstod hr. Glensgård rigtigt – at det i høj grad var en utraditionel ordførertale, vi i dag fik fra fremskridtspartiets side. Hr. Glensgård gjorde bl.a. nogle bemærkninger om selve serviceniveauet, og andre ordførere har været inde på det samme spørgsmål. I den forbindelse vil jeg gerne meget stilfærdigt erindre tinget om, at det ikke er så mange år siden, vi sagde farvel til to daglige ombæringer i byområderne og gik over til én ombæring. Jeg er enig med hr. Glensgård i, at det har været med til at forbedre serviceniveauet. Omvendt må vi heller ikke se bort fra, at selve postvæsenets

brevomdeling er blevet mere fintfølede, forstået på den måde, som også hr. Glensgård var inde på, at hvis man kommer for sent med sit brev, kan man ikke med rimelighed forlange, at brevet skal udbringes den efterfølgende dag, og forudsætningen for, i hvert fald for de 95 pct.s vedkommende, at et brev kommer ud med første omdeling, er, at det er afleveret senest kl. 17 dagen i forvejen. Så er der altså enkelte områder i landet, hvor vi ikke kan klare problemet med denne tidsfrist, men det svarer til ca. 5 pct.

Hr. Glensgård og vist også hr. Grove spurgte til sygeligheden inden for postvæsenet. I den forbindelse kan jeg oplyse, at antallet af sygedage i 1978 stort set svarer til det antal sygedage, som vi havde i 1976. Der er en lille stigning, men den er beskedent. Tallene for 1979 er jeg endnu ikke i besiddelse af.

Mekaniseringen i postterminalen i København har både hr. Glensgård og hr. Kurt Hansen gjort visse bemærkninger om. Spørgsmålet om en eventuel besparelse i mandår som følge af denne investering har også været berørt af de to ordførere, og jeg kan her med baggrund i de oplysninger, jeg er i besiddelse af, sige, at besparelsen vel nok er af størrelsesordenen 132 mandår, når denne mekanisering er tilendebragt i 1982, men der bliver ikke tale om afskedigelser, der bliver tale om overflytning til andre job inden for postvæsenet.

Som jeg sagde til indledning, er der fremsat forskellige ønsker, det gælder også fra fru Margrete Aukens side. Fru Margrete Auken kunne tænke sig bedre muligheder for aflevering af post i ländistrikterne. Jeg er ikke i tvivl om, at det er et udbredt ønske, for jeg er selv blevet stillet over for det samme ønske ved flere lejligheder. Men også her må jeg gentage, hvad jeg har sagt, at serviceniveau står i forhold til de bevillinger, vi kan få.

Så sagde fru Margrete Auken, at kritikken af postvæsenet skal holdes levende. Levende kritik kan selvfølgelig til tider være berettiget, men skal vi ikke være enige om, at vi ikke skal have kritik blot for kritikens skyld? Det tror jeg fru Margrete Auken er enig med mig i.

Og så stillede hr. Dræbye mig det meget direkte spørgsmål, om der var en tilbagemelding for så vidt angår det samarbejde, der er